

ಶರಣರ ತಮೋಭೂಮಿ ಸಗರನಾಡು

ಕರೆಣ್ಣಿ ಭೀಮಣ್ಣಿ ದೇವಪುರ*

*ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಗುಲಬಗಾರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ

Abstract:

ಕನಾಟಕದ ಭೀಮಾ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ನದಿಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಗರನಾಡು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನ ಪೂರ್ವದ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಬೌದ್ಧ, ಜ್ಯೇಂದ್ರ, ವೈದಿಕ ಶೈವಪರಮಾತ್ಮೆಯ ವಿಳಾಸ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಬಹುಮಣಿಗೆ ನಾಶವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಧರ್ಮ ಜೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಶೈವ ಧರ್ಮವು ವೈದಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗೆ 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರು, ದಲಿತರು, ಶ್ರಮಿಕರು, ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಗಗಳ ಸಂಘಟನೆಗಳು ವಿನಂತನ ಶೈಲಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭರಣಿಸಿದರು. ಭಾರತವು ವರ್ಣಭೇದ, ವರ್ಗಭೇದ, ಲಿಂಗಭೇದ ಹಿಂಗೆ ಭೇದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಭೇದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕಳ್ಳಾಳದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಜರುಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಸಮಾಜಕಳ್ಳಾಳಗಳ ಆಂದೋಲನಗಳು ಜರುಗಲಾರವು ಆದರೆ ಶಿವಶರಣರು ಮೂತ್ತ ಈ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಕಲ್ಳಾಳದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯೂಹಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Keywords: ಶಿವಶರಣರು, ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಗರನಾಡು, ತಮೋಭೂಮಿ, ಕಲ್ಳಾಳ, ವಚನಗಳು, ಶೈವರು.

ಶಿಳಿಕೆ

ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮ ಇವು ಶರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೂಲತತ್ವಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಗುರುವಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಬೇಕು. ಲಿಂಗವಾಗಬೇಕು-ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಂಗಮವಾಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮನ್ವಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕರಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವ, ಆನಂದ, ಸಮರಸವೆಂದು ವಿಕಾಸವಾಗುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಹಂತಗಳನ್ನೇರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಗುರು(ಜ್ಞಾನಿ)ವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಸಾದಿ-ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ-(ಕ್ರಿಯಾ), ಜಂಗಮ (ಜ್ಞಾನ-ಕ್ರಿಯಾ-ಸಾಮರಸ್ಯ) ವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ‘ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶರಣರು ಹಿಂಗೆ ಲಿಂಗವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದವನು, ಈಗ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಲಿಂಗಭಾವದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶರಣರು ಕಟ್ಟಿದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಂಬಲ್ಲಿ ಉಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವಿಶ್ವಾಂಬುದು ಹೋಯಿತು, ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವನರಸುವುದು ಹೋಯಿತು, ‘ತನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ಸತ್ತಬಿಂದ್ವದನರಿಯದೆ ಪರರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೋವನಾರಿಸುವ ಮರುಖುತನ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಲೋಕದ ಡೊಂಕೆ’ ತಿದ್ದುವ ಬುದ್ಧಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನದ ಡೊಂಕು ತಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

Please cite this article as: ಕರೆಣ್ಣಿ ಭೀಮಣ್ಣಿ ದೇವಪುರ. (2022). ಶರಣರ ತಮೋಭೂಮಿ ಸಗರನಾಡು. ಸೃಜನ: ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಲೈಂಪ್ ಪ್ರೈಸ್‌ಚರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೆಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಎಂಟ್. 1(4), 65-69.

“ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಗೋದಾವರಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿದ ನಾಡು ಕರುನಾಡು ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸೃಪತುಂಗನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆ ಮಾತು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕನಾಟಕದ ಭೀಮಾ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ನದಿಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಗರನಾಡು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ”¹. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಬೇರು ಈ ಸಗರನಾಡಗಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಶರಣರ ತಪೋಭೂಮಿ ಸಗರನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೀಮೆ (ರೇಖಾ) ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಸುಸಂಪನ್ಮಾದ ನಾಡಾಗಿದೆ. ಶೂರರು ಜನಿಸಿದ ನಾಡು, ತ್ಯಾಗಿಗಳ ಬೀದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ, ಕವಿಯ, ಕಲಾವಿದನ, ಸಂಶೋಧಕನ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೆಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸತ್ಯ ಶಿವ, ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಕಂಡಿದೆ. ಇಂಥ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಡಿನ ಗಂಡು ಮೆಟ್ಟನ ನಾಡು ಸಗರನಾಡು.

ಈ ನಾಡಿಗೆ ‘ಸಗರನಾಡು’ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದದ್ದು ಪುರಾಣಕಾಲದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮಹಾಬಲಿಯೂ, ಉನ್ನತ ಮಹಿಮಾಸಂಪನ್ಮೂರ್ಖರಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ‘ಸಗರ’ವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈಗ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಿ ಆದಿಲ್ಲಾಹಿ ಮನೆನದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನ್ನು, ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರು ಅದಕ್ಕೂಂದು ಹೊಸರೂಪ ಕೊಟ್ಟರೆಂದೂ, ಮೊಫಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜೀರಂಗಜೀಬನ ಕೂರಿದಾಗಿ ತುತ್ತಾಗಿ ಶಿಥಿಲವಾದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಕೋಟಿಯ ವಿಜಾಪುರದ ಬಾದಶಾಹರು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಹಿಂದೂ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಫ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಮಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖಾಯಾಂ

ಶ್ರೀ ಶೈಲಸ್ಯ ಪಟ್ಟಿಮೆ
ಕೃಷ್ಣವೇಣ, ಭೀಮರತ್ನ
ಮಧ್ಯ ಜಗತಿ ಪಾವನೆ
ಸೂರ್ಯವಂಶ ಪುಲೋಷ್ವನ್ನ
ಸಗರೇಣ್ಣ ವಿನಿರ್ಮಿತಂ
ಸಗರಂ ನಗರಂ ನಾಮ
ಜಯತ್ವಾದ್ಯಾಸಿ ವಿಶ್ವತಂ:
ಭೀಮಾ ದಾಷ್ಟಿಣ ದಿಗ್ಘಾಗೆ ಪರ್ವತೋಽಸ್ತಿ
ಮನೋರಮಾ:
ಸಗರಾದಿತಿ ಶಾಂತಃ ಹೇಮಕಂಟಸ್ಯ ಸೋದರ:²

ಸಗರನಾಡು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದಿಂದ ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಲಬುರಗಿ ಮತ್ತು ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜೀವಗಿರಿ, ಶಹಾಪರ,

¹ ಸಗರನಾಡು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪು.ಸಂ.17

² ಅದೇ. ಪು.ಸಂ.18

సురపుర, ఈ మారు తాలూకగళనొక్కగొండిరువుదర జోతిగె ముద్దేబిహాళ మత్తు సిందగి తాలూకుగళవరీగె సగరనాడిన వ్యాప్తి కాణుతేవే.

**“జతుద్విష్టు ఏహాద్వారైశ్శతుభ్రష్టు సమావృతం ।
ప్రఖ్యాతం భూతలే నామ్మ సాగరమరోజు ॥
గిరిధ్స్థితే తస్మిన్ మరే సూర్యాస్యయోభవః ॥
అసీధ్రాజా ఏహాన్నమ్మ సగరాచ్చ ప్రతాపవాన్” ॥**

ఎందు తిలిసుత్తదే. శేఖాద మేలింద సగరాద్రియ కేళగజేయిరువ సాగరపుర, సగరపురదల్లి సూయిపంతద అరసనాద, సగర రాజను భూతలదల్లి ప్రఖ్యాతనాగి జతురంగ బల, మంత్రిగళు సేవకరు ముంతాదవరింద కూడికొందు సకల్పశ్శయ్ సంపన్ననాగి రాజ్యవన్నాళుత్తిద్దనేంబుదు తిలియత్తదే.

అల్లదే ద్వావిడ సంస్కృతియ మేలే బెళ్కు జెల్లువ ప్రాగ్మతిహాసిక, కురుమగళు ప్రాచీన అవతేషగళు ఈ తాలూకిన విభూతిహళ్లి, రస్తాపుర, మద్దరకి, ముంతాద గ్రామగళ సుత్తలూ దొరకిద్దు ఈ తాలూకిన ఇతిహాస మారు సావిర వషాగళ ఆజిగె కొండొయ్యుత్తదే.

**“ఒర ముదనోరోళగే జనిసిద సార
శరణనుదాసిమయ్యన ధోర
హల కశ్యేయ్యనా కశ్యేరిమురవాసి
వర కవిశ్వర పంపరస్వర సరిదొరియు
ల్పుశ్శీల కవివరనియవ దేవముర దొడియ సింకరిగేరి తొదలువెను”⁴**

ప్రతియోందు నాడిగూ అదర సంస్కృతియ జీవాళ, సంస్కృతి ఇల్లద నాదు బరదు సగరనాడిన ధామిక స్థితిగతిగళు హిరిదాదవు, ఇదు సవాధము సమస్యలుదింద బాళిద నాడాగిదే. శరణరు, దాసరు, సంతరు, కవిగళు, కలావిదరు, మతాదీతరు, జ్యోతిషిగళు ముంతాదవరిగె జన్మ కోట్ట నాడాగిదే. ఈ నాడినల్లి ధామిక జీవనద లుదాత్త ఆదశగళు నుసుఇదాగ సగరనాడినల్లి మహా వ్యక్తిగళ త్యాగ-తేజస్సు హోరబందద్దు మత్తు ఈ నాడినల్లి హిందూ ముస్లిం క్రైస్తు జ్యోతి ముంతాద ధముద శరణరన్న కాణుతేవే. మహాకవి దేవముర లక్షీత, ముదనూరిన జీడర దాసిమయ్య, కెంభావి భోగ్యు, కోడెకలో బసవ్యు. తింథణి మోనప్పయ్య, కడకోళ మదివాళప్ప, కోడగుంళి కేళరాజ, జరబసవేశ్వర, బిజాసమరద వెంకణ్ణయ్య, గొగ్గవే, కశ్యేయ్య, కోడలూరుబసవలింగప్ప, ఓలేకేతయ్య, కాలిండగియ మల్లారాధ్యరు, విశ్వరాధ్యరు, త్రివిక్రమనారద, సమగారహరళయ్య, కల్యాణమ్మ, శీలవంత హావినాళకల్లయ్య, భైమారు కృష్ణప్ప, రామముర బక్షప్ప ఆందేలియ కరుణేశ్వర, కన్యాకోళ్లరిన జెన్నమ్మ మాగణగేరి విశ్వరాధ్యరు జీవగ్రి షౌణ్యలితివయోగిగళు,

³ గిరిసంపద ము.సం.256

⁴ అదే. ము.సం.250

ಕುಳಗೇರಿಶಾದರ್‌ಲಿಂಗ, ಚಂದಾಸಾಹೇಬ್‌ಗೋಗಿ ಸಂಗಮನಾಥ, ರಸ್ತಾಪುರ ಭೀಮಕವಿ, ಮರಳಶಂಕರಹೆಗ್ಗಣದೊಡ್ಡಿ, ಯಲಗೋಡ ಪರಮಾನಂದೇಶ್ವರ, ಮುಂತಾದ ಶರಣರು ದಾಸರು ತತ್ತ್ವಪದಕಾರರು ಸೂಫಿಗಳೂ ಹೀಗೆ ಈ ಸಗರನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆಯತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

ಸಗರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಂಪತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿಯ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲು ತವನಿಧಿ ಈ ನಾಡಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆ, ಧರ್ಮವಾಸ್ತುಗಳ ಸುಮಾರು 1500 ವರ್ಷಗಳ ಸುಧಿರ್ಥ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಗರನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಕೂಡ ಹಳಗನ್ನಡ ಹಾಗೂ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಕೊಡುಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದದ್ದು ಇಂತಂಹ ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟುಕೊಂಡು ಸಗರನಾಡಿನ ಶರಣರ ಅನುಭವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನ ಸಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ನಿಲುವು ಒಲವು, ಧೈಯ-ಸಾಹಸ, ಸ್ವಭಾವ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಗರನಾಡಿನ ಶರಣರ ಜೀವನ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅಪ್ರತಿಮ ಕೊಡುಗೆ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಡೊಂಕಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಜಾಣ್ಣೆ, ಪಟ್ಟಿ, ಶ್ರಮ ಇಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆಗೆ ಆದರ್ಶಮಯವಾಗಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ಶರಣರ ಜೀವನವೊಲ್ಗಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಸಗರನಾಡಿನ ಶರಣರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಇಂದಿನ ಆಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ, ಶ್ರಮಗೌರವ-ಗುಣಗೌರವಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು ಶರಣರು. ಅವರು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಧನ-ಸೋಪಾನ ಷಟ್ಕಾಷ್ಟಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಮಹೇಶ ಸ್ಥಲಗಳು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ದ್ವೈತವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಲಗಳು ಜಾಣವನ್ನೂ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವಯತವನ್ನೂ ಶರಣ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲಗಳು ವೈರಾಗವನ್ನೂ ಅದ್ವಯತವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪಂಡಿತೋತ್ಮರಾದ ಡಾ.ಶಿ. ನಂದಿಮತರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

**“ಸುಲಿದ ಬಾಳಿಯ ಹಳ್ಳಿನಂದದಿ
ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದಿ
ಅಳೆದ ಉಷ್ಣದ ಹಾಲಿನಂದದಿ ಸುಲಭವಾಗಿರುವ
ಲಲಿತವಹ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಲಿ
ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಮೋಕ್ಷವ
ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿನ್ನೇನು?”**

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನಿತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಆಧ್ಯತ್ಮ ನೀಡುವ ಕಾಲ ಆದಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಜನಸಾಮನ್ಯರು ಆಡುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಂತರಂಗದ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟರು ನಮ್ಮ ಶಿವಶರಣರು. ಈ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗರು ಮುದನೂರಿನ ಜೀಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರು ವಚನ ರಸವಾಹಿನಿಗೆ ಗಂಗೋತ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಮುಲವಾದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಮೂಲಸೇಲೆ ಜೀಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ ಈತ ಬಸವಮಾರ್ವಯುಗದವನು,

⁵ ಶಹಾಪುರ ದರ್ಶನ ಪು.ಎಂ.15

ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಬಸವಾದಿ ವಚನಕಾರರಿಗೆ ಈತನ ವಚನಗಳು ಸ್ಟೋಟ್ ನೀಡಿವೆ. ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರು ಸಗರನಾಡಿನ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುರಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಮುದನೂರಿನವರು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಗರನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೂಲ ಬೇರಾಗಿದ್ದು. ಈ ನಾಡಿನ ಕೊಡುಗೆ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಮಾನವರಾಗಿ ನಮ್ಮಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ನನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ನಮಗಾಗಿ ಅನ್ನವುದನ್ನು ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಿದ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದ ಶೂರತನ ಧೀರತನ ಭೋಗ-ತ್ಯಾಗ, ಮುಕ್ತಿ, ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಭಾವ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇಂದಿನ ಪ್ರಕ್ಷೇಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಗರನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾನವ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ/ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು

- ಅಕ್ಷ್ಯಾ ಡಿ.ಎನ್. (1996). ಸಗರನಾಡ ಸಿರಿ. ಕವಿಕುಂಚ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಅಬ್ದುಲ್ ಕರೀಂ. ಸಗರನಾಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ. ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಈಶ್ವರಯ್ಯ ಮರ. ಗಿರಿಸಂಪದ. ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಕಲಬುರಗಿ ಎಂ.ಎಂ. (2004). ಮಾರ್ಗ. ಸಂ.4, ಸಪ್ತ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.
- ಸೂಗಯ್ಯ ಹಿರೇಮರ. (1994). ಶಹಾಮುರ ದರ್ಶನ. ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಶಿವಾನಂದ. (1967). ಸಗರನಾಡಿನ ಶೀವಶರಣರು. ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ.